

Això ens incumbeix

JAUME CLARET

Ara fa unes setmanes, via xarxes socials, el filòsof Edgar Straehle il·lustra la importància d'accedir a les fonts originals tot recordant com, només dels Pirineus cap avall, s'atribueix la famosa sentència "Penso, per tant existeixo" a Descartes. En realitat, fou pronunciada pel seu adversari Giambattista Vico per contraposar-ho al que realment havia afirmat el francès: "Penso, per tant soc". Més enllà del matís, l'anècdota és simptomàtica de la tendència local a referenciar autors a través de resums i antologies de tercers i de la persistència de la mandra intel·lectual i de certs forats editorials en la nostra llengua.

Participar del món exemplifica com corregir aquestes mancances. Aquesta recopilació de textos ens permet accedir a una Hannah Arendt que s'acaba d'exiliar als Estats Units i incideix en el debat públic del sionisme en general i del món jueu americà en particular a través dels seus articles a la revista *Aufbau* entre 1941 i 1945, i de l'impuls d'un Jove Grup Jueu durant 1942 a Nova York. Lluny encara de la filòsofa coneguda i reconeguda pels seus treballs sobre el totalitarisme i condicionada per les circumstàncies històriques i les conjuntures ideològiques del moment, la seva veu ja assaja molts dels temes i aproximacions que tingueren continuïtat en la seva obra i interessos posteriors i que havien de convertir-la en un referent ineludible del debat contemporani.

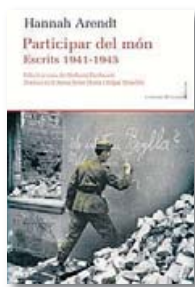
Amb la independència de pensament característica de la seva ploma, l'Arendt més sionista no s'està de qüestionar amb duresa els posicionaments dels diferents grups jueus, conscient que l'intel·lectual útil a la pròpia comunitat és precisament aquell que es manté vigilantment crític. Enmig d'un clima, previ a la independència d'Israel, molt més plural i divers, sobta la lucidesa amb què combat les contradiccions internes d'un poble que es vol presentar alhora com a víctima propiciatòria dels nazis i escollit per Déu,

però sense acabar de capir ni les implicacions polítiques de l'antisemitisme ni les repercussions geoestratègiques de la inexistència d'unitats militars estrictament jueves.

Tot plegat, fa comprensible que un bon grapat dels articles publicats a *Aufbau* apareguessin amb el subtítol "Això us incumbeix". A més, el lector actual se sentirà concernit per com reivindica la dimensió política dels humans, per com desmunta els arguments que aquí bategem com "fer la puta i la Ramoneta", per com atorga centralitat als apàtrides (els refugiats d'aleshores), per com combat els silencis còmplices i amb quina contundència recorda com la llibertat "no és cap premi pel patiment sofert" o adverteix com "només un poble que es creu molt ric pot permetre's substituir la política social per la caritat".

Editar-la en català

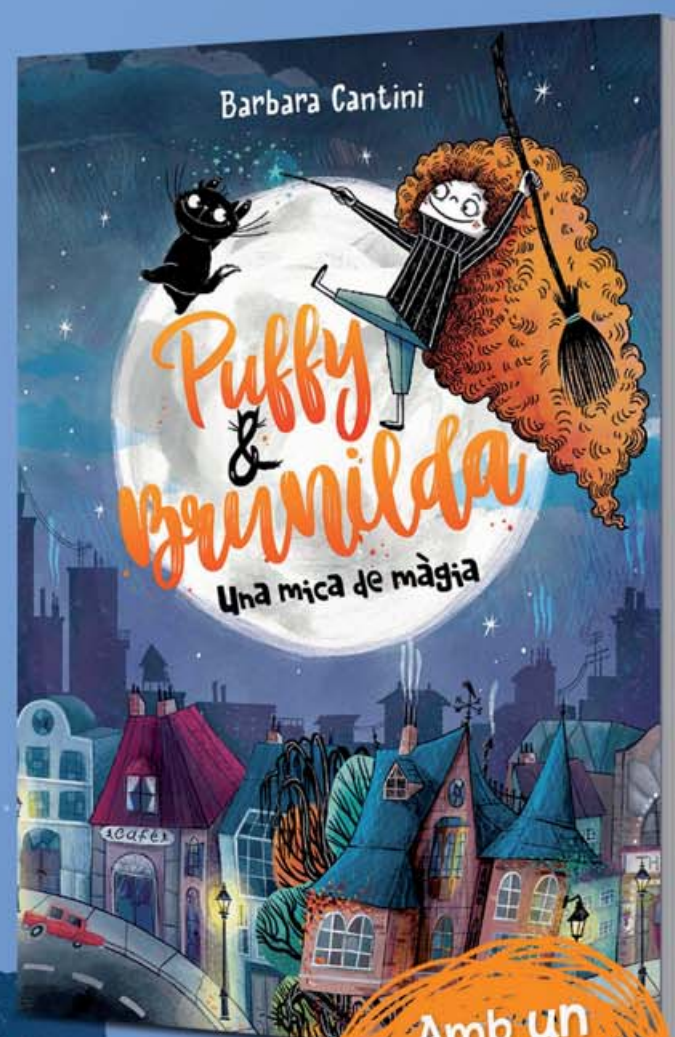
Amb un pròleg i edició modèlica de l'especialista Stefania Fantauzzi, el llibre es beneficia de la qualitat de les traduccions de l'alemany al català d'Anna Soler Horta per als articles i de les del ja citat Straehle per a les actes, fins ara inèdites en qualsevol altra llengua, d'aquesta no reeixida associació impulsada per Arendt i el sociòleg Joseph Maier. Un esforç editorial del segell mallorquí Leonard Muntaner, dins de la seva col·lecció de textos sobre el món jueu, que, per superar els estancs compartiments administratius que sovint fan invisibles la poesia publicada per El Gall, la novel·la editada per Drassana o l'assaig impulsat per Afers, entre molts d'altres, necessita de la complicitat de les audiències, mitjans i administracions de tot l'espai comunicatiu en llengua catalana. ♦♦

PARTICIPAR DEL MÓN. ESCRITS 1941-1945
HANNAH ARENDT
LEONARD MUNTANER
TRAD. ANNA SOLER HORTA I EDGAR STRAEHLE
216 PÀG. / 22 €

Torna l'autora de MORTINA

L'amistat és el primer pas perquè aparegui la màgia.

Amb un PÒSTER de regal

laGalera